

De Ronde Tafel Krant

Waar kunst, licht en ritme samenkomen

Jaargang 1 – Nummer 4 – Juni 2026

Zomerse strand-ochtend

Ik open Procreate terwijl de ochtend zich nog maar net uitstrekt over het strand. Het licht is nog voorzichtig en verlegen alsof het licht eerst wil aftasten of het wel welkom is. De lucht kleurt in lagen. Zacht oranje, koel roze en een vleugje paars dat nog even blijft hangen boven de horizon. Ik volg die overgang met mijn Apple Pencil alsof ik verslag doe van een stille gebeurtenis die zich maar één keer laat zien.

Voor mij ligt het zand dat door de zachte wind licht geribbeld is. De duinen ademen langzaam wakker met sprieten gras die het eerste goud van de dag opvangen. Ik merk hoe de zee zich gedraagt als een spiegel die nog niet helemaal durft te bewegen.

Terwijl ik teken voel ik hoe deze ochtend geen groot verhaal nodig heeft. Het is een moment dat zichzelf fluistert. Rustig, helder en aanwezig. Een dag die begint met zachtheid en ruimte.

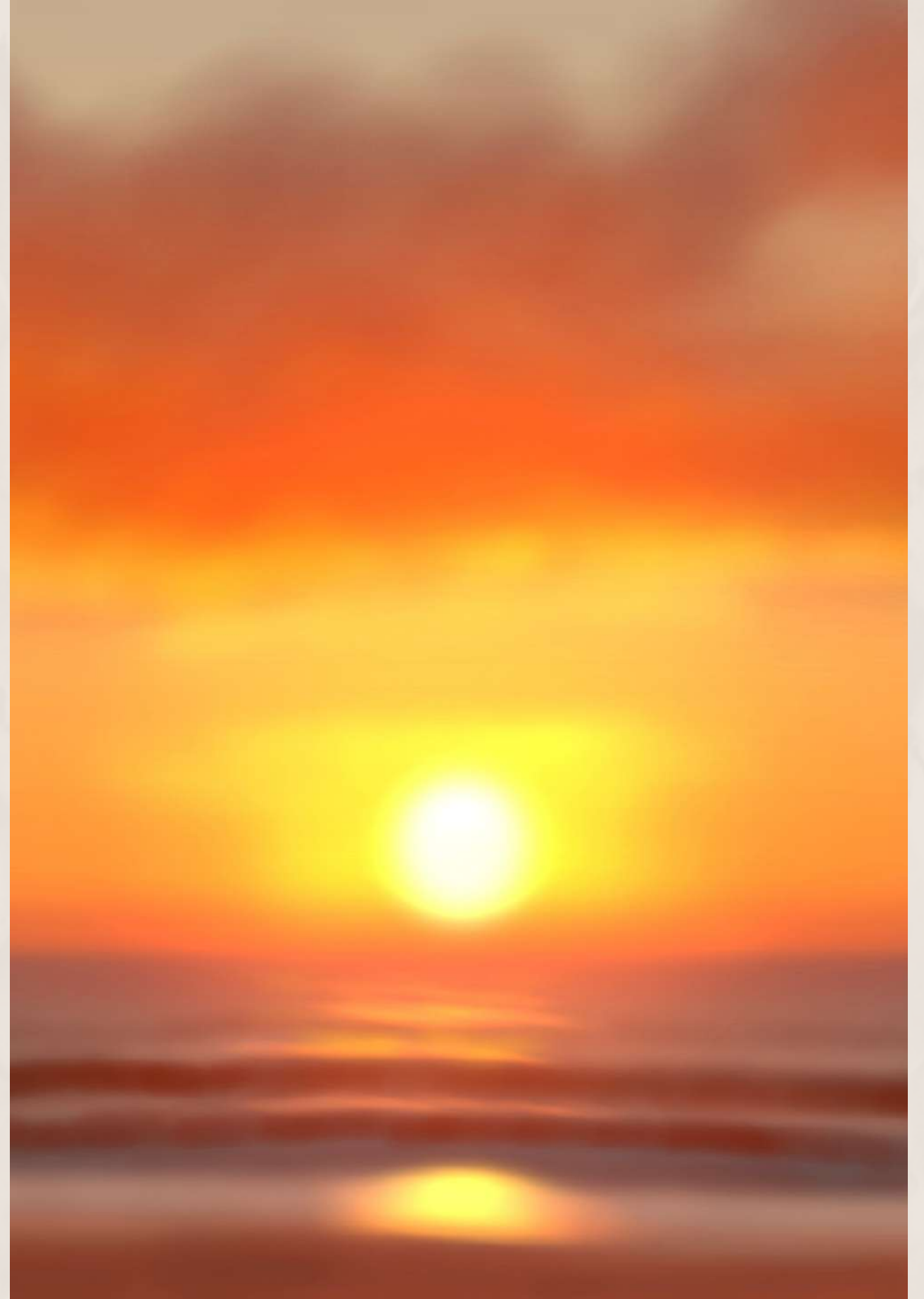
Voorwoord

Juni komt binnen als een zachte deur die opengaat naar de zomer. Het licht wordt voller, de dagen zijn ruimer en overal duiken kleuren op die je uitnodigen om even stil te staan. Deze editie van De Ronde Tafel Krant is geboren uit precies dat moment: het kantelpunt waarop de lente haar laatste adem uitblaast en de zomer die zich met open armen aandient.

Aan de ronde tafel schuift het seizoen mee. Het licht valt anders, is warmer en geeft elke gedachte een zachte gloed. In de juni-editie vind je verhalen die meebewegen met dat zomerse ritme. Kunst die lichter is, notities die ruimer ademen en kleine observaties die alleen ontstaan wanneer je de tijd neemt om te kijken.

De zomer brengt een palet dat niet schreeuwt, maar straalt. Warmte die niet duwt, maar draagt. Kleuren die niet alleen zichtbaar zijn, maar ook voelbaar. En precies dat willen we in deze editie laten landen: een maand die opent, verzacht en uitnodigt.

Blader rustig en laat het licht binnen. Vind een plek aan de tafel waar de zomer al begonnen is.

In deze editie

Voorwoord
Aan de Ronde Tafel
Kunstwerk Uitgelicht
Kunst uit de Oude Doos
Dankwoord

Aan de Ronde Tafel

Lucht vol licht

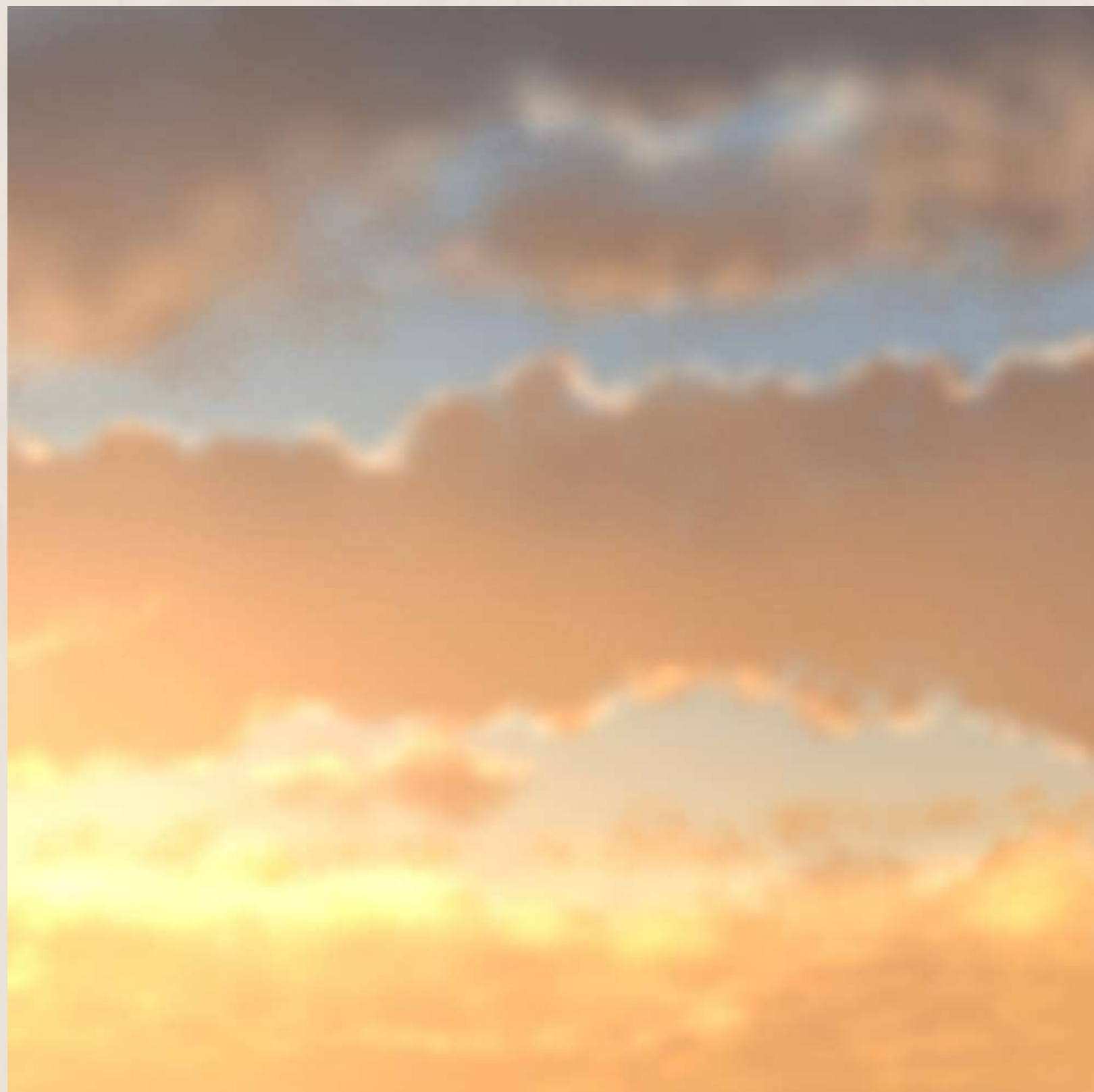
Soms kijk ik omhoog en weet ik: dit beeld moet ik vastleggen. Niet omdat deze lucht bijzonder dramatisch is, maar juist omdat de lucht zacht is. Een stille overgang tussen dag en avond waarin kleuren elkaar bijna fluisterend aanraken. Deze wolkenlucht maakte ik laag voor laag in Procreate alsof ik het licht zelf mocht aanraken.

Wat mij trof was de manier waarop de wolken zich leken te verzamelen zonder haast. Grijstinten die langzaam oplopen naar warm goud alsof de zon nog één keer zacht over de horizon strijkt. In mijn kunstwerken probeer ik die bewegingen te vangen. Niet vanwege het spektakel, maar het moment net ervoor en wanneer alles nog open is.

In Procreate bouwde ik de lucht op vanuit een koel blauw dat steeds warmer werd. Het is een spel van transparantie en van dunne lagen die elkaar optillen. De gouden gloed onderaan is voor mij de adem van dit kunstwerk. Een stille belofte dat licht altijd terugkeert en zelfs in de meest stille momenten.

Aan de ronde tafel gaat het over kijken, delen en even stilstaan bij wat Martijn's Art raakt. Deze wolkenlucht is voor mij zo'n klein en helder moment. Een herinnering dat schoonheid niet altijd luid hoeft te zijn. Soms hangt de lucht gewoon boven je en wachtend totdat je omhoog naar de lucht kijkt.

Dit kunstwerk is mijn uitnodiging om dat te doen: even omhoog kijken, even ademen en even voelen hoe licht zich verplaatst.

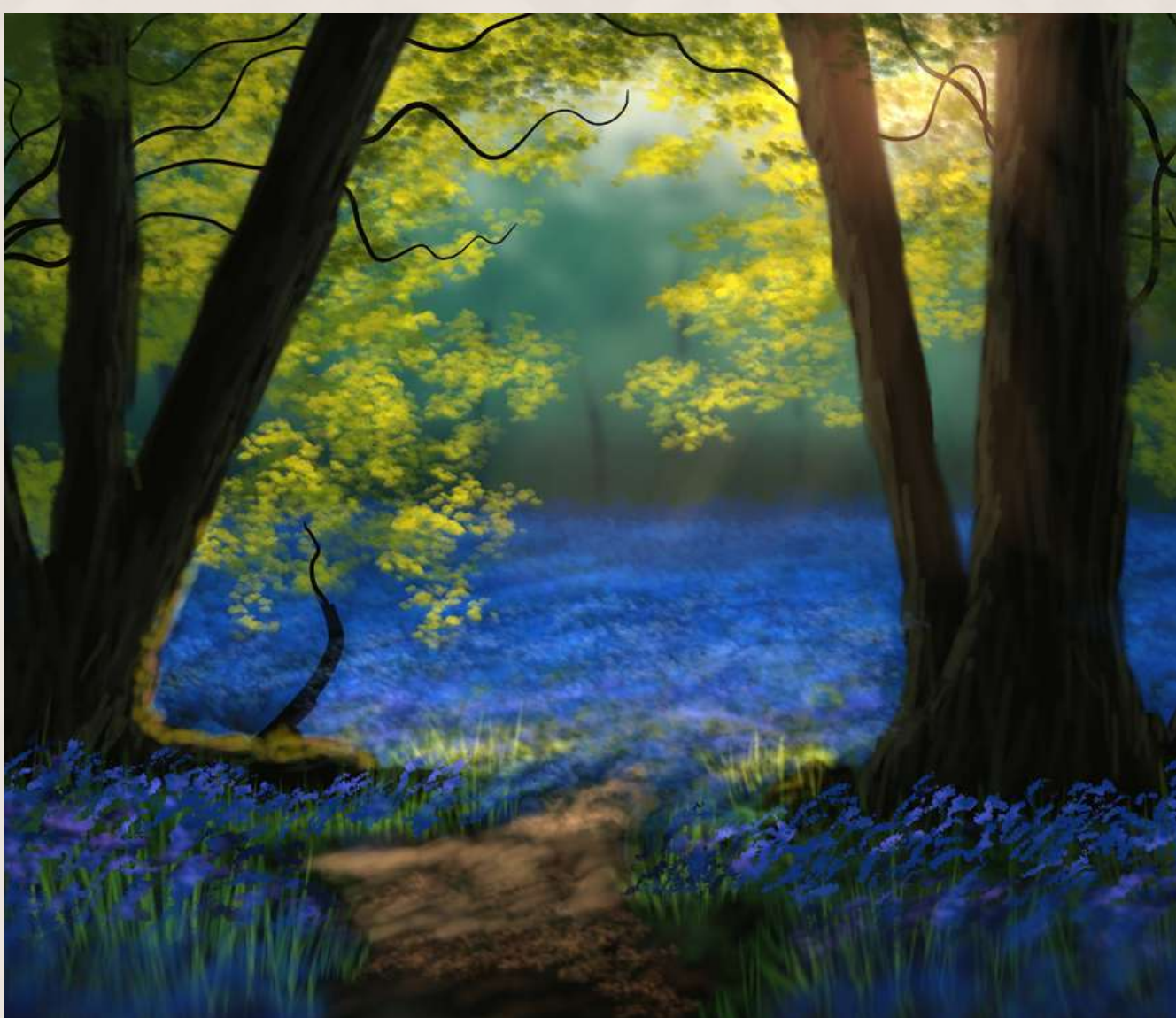
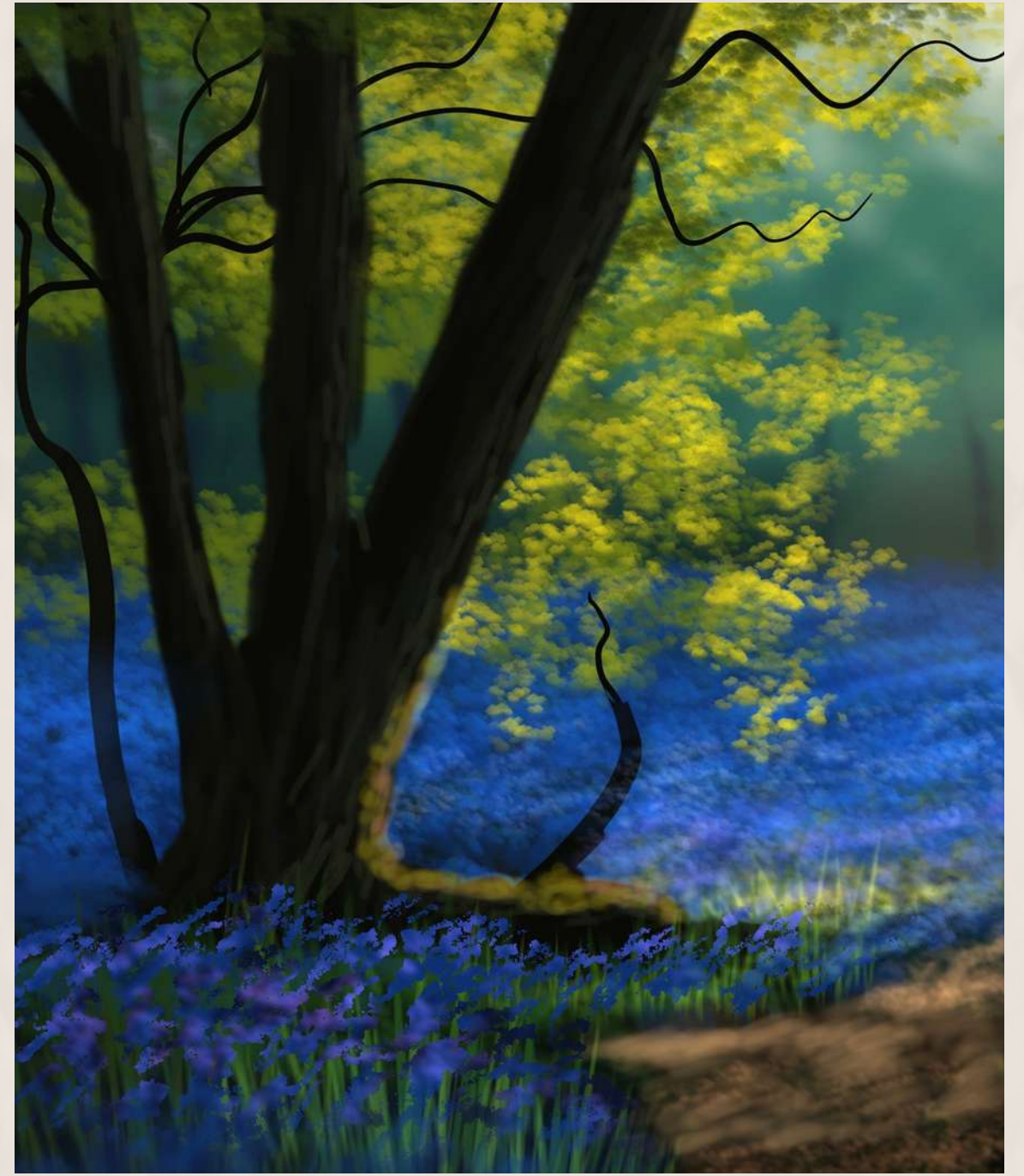
Kunstwerk Uitgelicht

Bos met blauwe bloemen

Er zijn momenten waarop een beeld niet ontstaat omdat ik iets wil maken, maar omdat iets mij stil krijgt. Dit bos met zijn tapijt vol blauwe bloemen was zo'n moment. Terwijl ik in Procreate werkte voelde het alsof ik niet aan het tekenen was, maar aan het luisteren. Naar het licht, naar kleur en naar een sfeer die zichzelf wilde laten zien.

In dit kunstwerk volgde ik het smalle zandpad dat tussen de bloemen door slingert. Het is een pad dat geen haast kent. Het pad nodigt uit om langzamer te kijken en hoe het licht door de bladeren valt. Ik wilde dat de kijker datzelfde zachte vertragen zou voelen.

Het spel van zonlicht was mijn leidraad tijdens het maken van dit kunstwerk. In Procreate bouwde ik laag voor laag een warme gloed op alsof de ochtend net door de bomen heen breekt. Dat licht is voor mij de adem van het kunstwerk. Het maakt de kleuren levend en het geeft diepte aan de stilte.

De bloemen vormen het ritme van dit kunstwerk. De bloemen zijn niet zomaar deze kleur. De bloemen zijn een zachte beweging en een veld dat je bijna hoort ritselen. Ik koos voor een intens blauw dat contrasteert met het goudgroene bladerdak zodat het geheel een soort serene spanning krijgt. Rustig, maar vol aanwezigheid.

Dit bos is voor mij een herinnering aan wat kunst mag zijn. Een plek om even te landen. Een plek waar je het niet hoeft te begrijpen, maar alleen hoeft te voelen. In Kunstwerk Uitgelicht wil ik die momenten delen. De momenten waarop beeld en binnenwereld elkaar raken.

Dit kunstwerk is een uitnodiging om even mee te wandelen. Langzaam. Met open ogen. Met ruimte om te ademen.

Kunst uit de Oude Doos

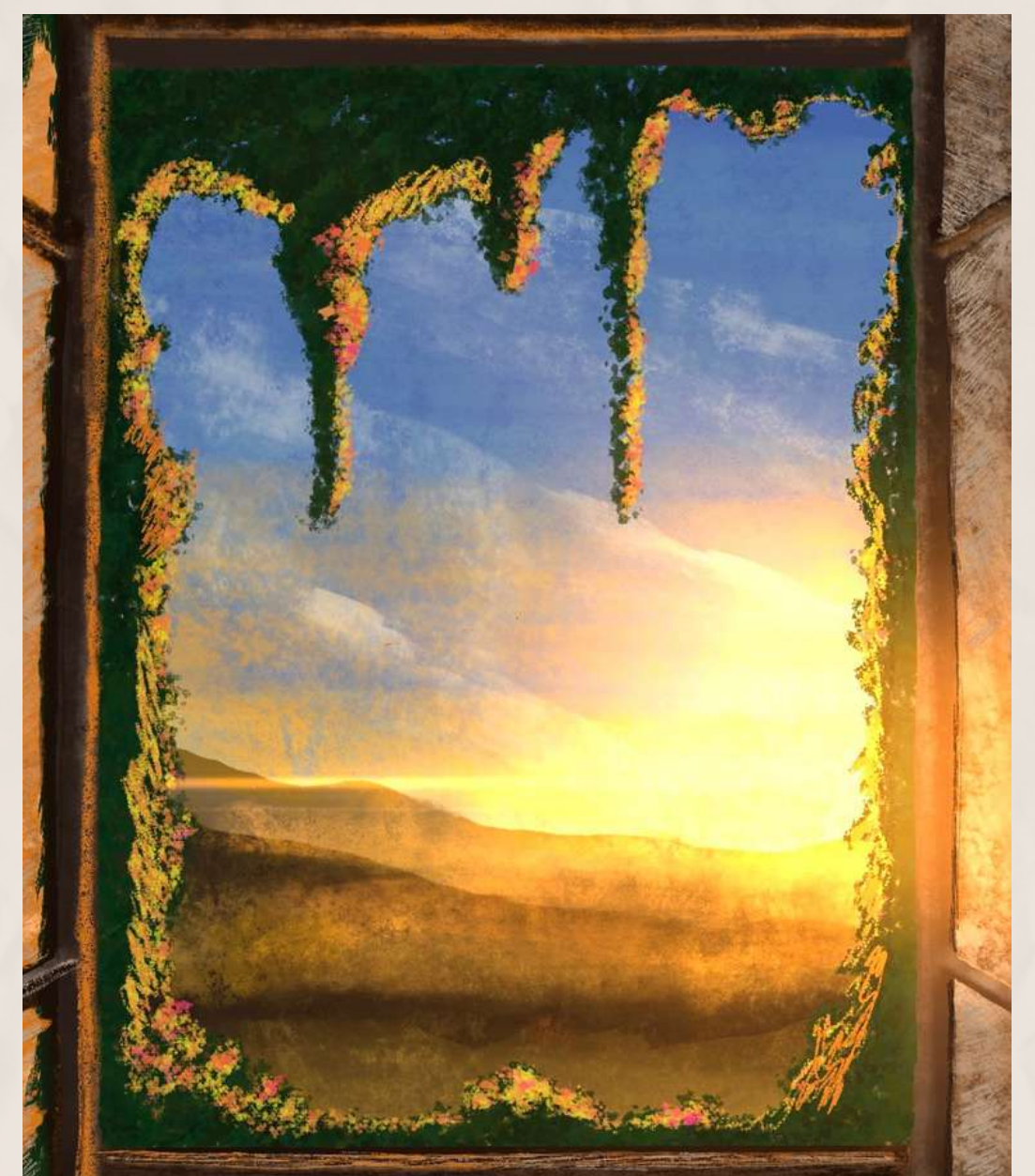
Zonnige start van de dag: een blik uit het raam (juni 2024)

Er zijn ochtenden die zich niet aankondigen, maar zich eenvoudig openvouwen. Terwijl ik het kunstwerk een blik uit het raam in Procreate opnieuw opende, een kunstwerk dat ik jaren geleden maakte en sindsdien bijna vergeten was. Het voelde alsof ik zelf weer even aan die houten vensterbank stond. De zon hing laag, zacht en verlegen, maar toch vastbesloten om de dag te kleuren.

Ik herinner mij hoe ik destijds met mijn Apple Pencil de eerste lichtstrepen trok. Dunne warme lijnen die zich als aarzelende vingers over de horizon uitstrekten. Het was een oefening in geduld, in kijken en in luisteren naar wat een landschap wil worden. De houten kozijnen ruw en doorleefd gaven het beeld een soort stille betrouwbaarheid. Alsof de houten kozijnen al jaren getuige waren van ochtenden zoals deze.

Wat mij nu opnieuw raakt is hoe het licht door het raam valt. Niet als een dramatische spotlight, maar als een uitnodiging. Een zachte aansporing om even stil te staan, te ademen en te kijken. De heuvels in de verte rollen als golven van rust het beeld in en de lucht gemengd met blauw goud en een vleugje oranje lijkt nog half in gesprek te zijn met de nacht.

In de rubriek Kunst uit de oude doos duik ik graag terug in dit soort momenten. Niet om er nostalgisch van te worden, maar om te zien wat een kunstwerk mij vandaag vertelt. Dit raam, deze ochtend en deze digitale penseelstreken herinneren mij eraan dat schoonheid vaak begint met een eenvoudige blik naar buiten. En dat een tekening hoe klein ook een ankerpunt kan worden in een wereld die soms te snel beweegt.

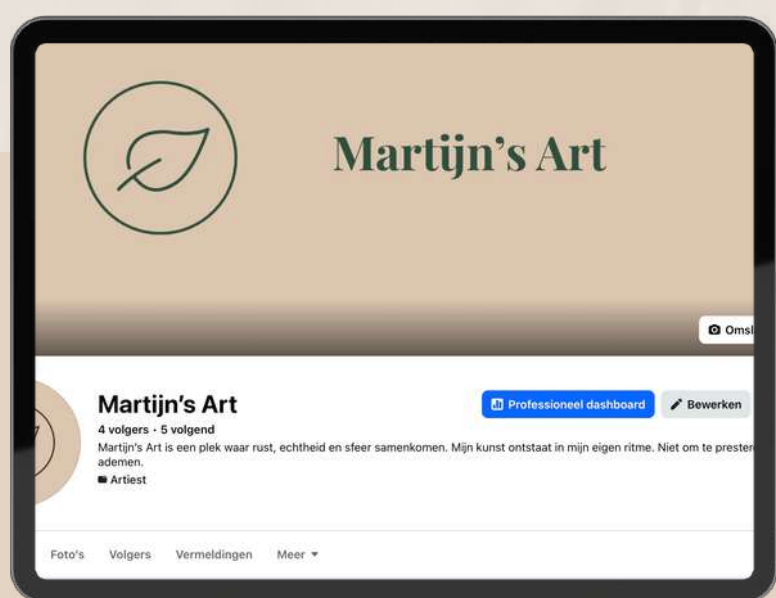

Dankwoord

Dank je wel voor het meelezen in deze editie van De Ronde Tafel Krant. Elke maand beweegt mee met wat er ontstaat aan mijn ronde tafel en jouw aandacht maakt dat ritme compleet. Tot de volgende keer, wanneer er weer nieuwe woorden landen.

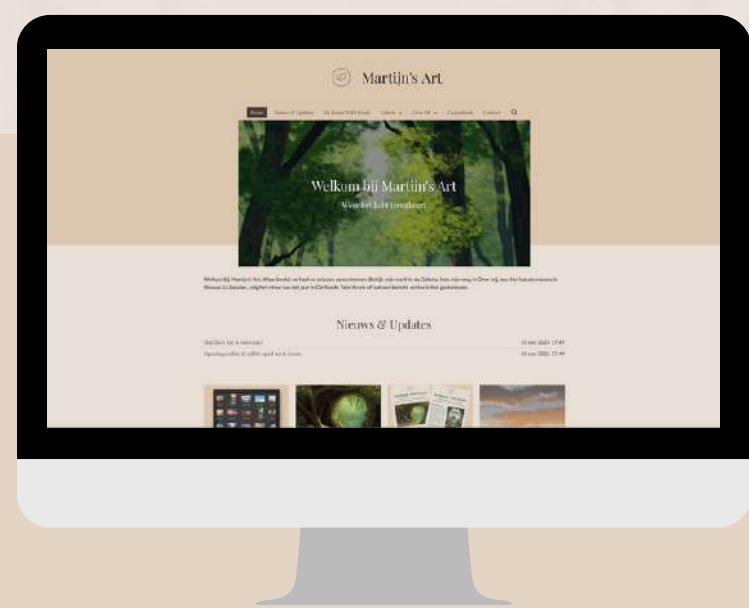
Online verder lezen

Volg Martijn's Art op Facebook

Volg Martijn's Art op Instagram

Bezoek Martijn's Art website

